

"El partit no és patr

**José Montilla és el nou secretari d'organització del PSC.
No ho té fàcil. La seva tasca és de cloure les ferides
obertes al congrés de Sitges i restablir la comunicació
entre els dirigents del partit i la base.**

El càrrec de secretari d'organització no és pas l'únic que té José Montilla. És també alcalde de Cornellà, vice-president de la Diputació de Barcelona i president del Consell Comarcal del Baix Llobregat. "Jo no treballo vuit hores, en treballo més". És la seva recepta. A la feina, hi dedica "totes les hores que són necessàries, quan crec que val la pena". Al PSC hi haurà de dedicar moltes hores, si vol anar aproximant distàncies. Va fer-se pregar, perquè ell volia que Sala continués de secretari d'organització, però a la tercera anà la vençuda.

—*Es cert que va rebutjar dues vegades la secretaria d'organització del PSC?*

—És cert que va ser una proposta que no vaig acceptar d'entrada.

—*Per què?*

—Perquè pensava que hi havia altres solucions.

—*Altres solucions vol dir altres secretaris d'organització?*

—Jo pensava el que pensava en aquell moment la majoria del congrés: la majoria pensava que Josep M. Sala havia de continuar de secretari d'organització.

—*Què va passar perquè vostè canviés d'opinió?*

—M'ho van demanar un grup de companys. M'ho va demanar Josep M. Sala i m'ho va proposar el primer secretari, Raimon Obiols.

—*Nota el pes de Sala damunt el seu càrrec?*

—El congrés va donar mostres de reconeixement a la tasca que ha fet Sala a la secretaria d'organització, i en aquest sentit sí que pesa. Sala era més que un secretari d'organització.

—*I vostè què vol ser?*

—Jo vull ser secretari d'organització i alcalde de Cornellà. I ho continuaré essent.

—*La seva virtut és de ser un salista ben vist pels obiologistes?*

—Un salista ben vist pels obiologistes?... Bé, crec que hem de tractar de defugir les etiquetes. No es corresponen amb la realitat. Em considero militant d'aquest partit i, evidentment, amic i company de Josep M. Sala, però també de molta més gent. És un objectiu de tots, de Josep M. Sala mateix, més encara de Pasqual Maragall,

de Narcís Serra i de Raimon Obiols, de fer un procés integrador dins el partit.

—*Aquesta integració exigeix que Josep M. Sala i Raimon Obiols es reconcilin?*

—L'important és que, al marge de les sensibilitats personals, constatem que tots ens trobem en el mateix projecte polític. Afortunadament, a la direcció del partit hi ha, a Catalunya, sensibilitats diferents; però en les qüestions fonamentals hi ha acord.

—*A més de sensibilitats polítiques diferents, sembla que també hi ha diferències o enfrontaments personals.*

—No puc parlar de les diferències personals. Puc parlar de les meves percepcions amb relació a tercers, però no puc parlar de les relacions entre tercers. El que sí que puc dir és que en aquest moment hi ha sintonia política a la direcció del partit.

—*Quina creu que serà la ferida més difícil de cicatritzar després del congrés de Sitges?*

—Potser aquestes qüestions personals. Cal superar recels i algunes desconfiances. Estem en condicions de fer-ho. El partit és plural i és bo que ho sigui.

—*El vot secret va ser un error?*

—Va ser una bona mesura. No podem parlar de renovació, d'acostar la política al ciutadà, si després tot això és un discurs buit. S'ha d'omplir de contingut, i els partits han d'esforçar-se a ser més oberts, més plurals i més democràtics. El vot individual i secret és bo, però no vol dir que sigui una recepta màgica. S'ha de possibilitar la participació dels militants. El partit no és patrimoni dels dirigents, és del conjunt dels militants.

—*La senadora independent del PSC, Victòria Camps, va dir després del congrés que el PSC era un partit que no arribava a les seves pròpies bases. Hi està d'acord?*

—No. L'amiga Victòria Camps no coneix gaire l'organització del partit. Per desconeixement pot haver dit això, però no és una realitat. Això no vol dir que no hàgim de fer un esforç addicional, que farem, de millorar la relació entre la direcció del partit i les bases. És una necessitat. Estaria d'acord amb la companya Victòria Camps que cal millorar aquesta relació.

José Montilla, secretari d'Organització del PSC: "La majoria pensava que Josep M. Sala havia de continuar de secretari d'Organització."

roni dels dirigents"

RICARD CUGAT

—Al PSC la distància entre la base i la direcció és només un problema tècnic d'incomunicació o també hi ha una distància política?

—Això no. Hi ha hagut un procés pre-congressual amb una gran participació de les agrupacions i federacions del partit. Hi ha hagut un debat intens sobre qüestions importants, sobre el paper del PSC en la política espanyola, sobre el seu paper d'oposició a Catalunya, sobre la renovació de les estructures internes del partit, però no hi ha hagut gaires diferències. Les resolucions polítiques foren aprovades per més del 90% dels vots.

—El va sorprendre que Josep Borrell, que fa poc que és militant del PSC i que ha fet tota la carrera política a Madrid, fos el dirigent més votat?

—Borrell és diputat per Barcelona des de fa dues legislatures. No és una persona que acabi d'arribar al PSC. És una persona nascuda a Catalunya, molt conegut entre la militància, que té uns dots de lideratge innegables i una capacitat política innegable. A tot això, sumem-hi que no va participar en les converses per a solucionar

el congrés; que no es va veure tocat, doncs, pel desgast que sempre hi ha quan hi ha problemes. Per tant, no em va sorprendre que fos dels més votats.

—El fet que hi hagi una direcció col·legiada, el comitè d'acció política, no pot desdibuixar el lideratge del PSC i perjudicar-lo electoralment?

—Al contrari. El partit socialista té en aquest sentit un gran avantatge respecte als altres: nosaltres no tenim un sol líder, en tenim més d'un. Per tant, podem cobrir més flancs. No depenem d'una persona. Podem parlar de possibles candidats a la presidència de la Generalitat. Als altres, si el líder els faltés, tindrien un gravíssim problema.

—Parlant de candidats, el seu vot és per a Borrell o per a Nadal?

—Si s'ha de votar, votaré quan toqui, que és al més de setembre. El partit farà una convenció per a nominar el candidat.

—La seva preferència?

—Qualsevol d'aquests dos és un bon candidat.

—Borrell ha dit que no i Nadal, en canvi, no ha dit que no.

—Es diuen moltes coses. Ja ho veurem.

—Per a derrotar Pujol a les autonòmiques, a més de tenir un bon candidat, cal una política d'oposició més agressiva al govern de CiU?

—No crec que sigui cosa d'agressivitat, de gesticulació verbal. Es tracta de fer més nítida la nostra oposició a determinats aspectes del govern de CiU, però això no vol dir ser més cridaner, ni més irresponsable. Som un partit que hem de fer d'oposició al govern de CiU, però som un partit de govern a l'estat i a la majoria d'ajuntaments de Catalunya. No ens podem situar en posicions més cridaneres. Des de la responsabilitat que dóna ser un partit de govern hem d'exercir una oposició al govern de Convergència.

—A Sitges s'hauria d'haver escollit el candidat socialista a la presidència de la Generalitat?

—No. No era una qüestió a resoldre en aquest congrés. El congrés havia estat convocat per a altres coses. No era indispensable de fer-ho.

—Considera satisfactòria la incidència del PSC en el si del PSOE o en el Govern espanyol?

—Tot és millorable, però és satisfactòria.

—I la rendibilitza, aquesta incidència?

—Nosaltres formem part d'un projecte global i estem satisfets del paper que hi té el PSC.

Pere Martí